

et påbud. Undtagelsen gælder dog ikke, hvis påbuddet eller forskriften skyldes den ansvarliges egne aktiviteter.

Som det fremgår, er det i alle tilfælde den ansvarlige for en miljøskade eller den overhængende fare for en miljøskade, der skal godtgøre, at betingelserne for ansvarsfrihed er til stede. Der er således omvendt bevisbyrde. Hvorledes den ansvarlige skal løfte den omvendte bevisbyrde må i den enkelte sag afgøres ud fra en konkret og samlet vurdering af sagens oplysninger.

Det fremgår af stk. 3, at en producent eller importør ikke kan påberåbe sig, at der foreligger en udtrykkelig tilladt emission eller begivenhed. Hermed fastholdes, at der gælder et fuldt ubetinget ansvar i disse situationer.

Til § 73 e

Tilsynsmyndigheden kan meddele den ansvarlige for driften eller brugeren, producenten eller importøren påbud om for egen regning at give oplysninger, foretage undersøgelser m.v., som er nødvendige for bedømmelsen af, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare herfor som fastlagt i miljøskadelovens §§ 7-11, som skal behandles efter miljøskadeloven. Påbuddet kan påklages til Miljøklagenævnet.

Efter forslaget i stk. 2 kan påbud også udstedes, selv om den ansvarlige for driften eller brugeren, producenten eller importøren ikke har rådighed over den ejendom, som er berørt af forureningen og hvor eventuelle undersøgelser m.v. skal gennemføres. Bestemelsen er nødvendig, fordi det ikke altid er sådan, at den, der er ansvarlig for den aktivitet, der har medført forureningen, også har rådighed over den forurenede ejendom. I disse tilfælde skal der i påbudet fastsættes pligt til reetablering af ejendommen, efter at undersøgelserne m.v. er afsluttet.

Efter forslaget i stk. 3 kan tilsynsmyndigheden meddele påbud til den, der har rådighed over ejendommen om pligt til at tåle, at den ansvarlige for driften eller brugeren, producenten eller importøren efterkommer tilsynsmyndighedens påbud om undersøgelser mv. af forureningen og dens konsekvenser.

Det kan ikke udelukkes, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor gennemførelse af undersøgelser m.v. vil udgøre en ekspropriation i grundlovens § 73's forstand. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 skal forstås med den begrænsning, at der ikke vil kunne meddeles påbud, hvor påbuddene vil udgøre en ekspropriation.

Til § 73 f

Det følger af bestemmelsen, at tilsynsmyndigheden i de tilfælde, hvor en forurening indebærer en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, skal træffe udtrykkelig afgørelse herom, når miljøskaden eller den overhængende fare herfor skal behandles efter miljøskadeloven. Der skal således ikke træffes afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, hvis der ikke er en adressat for afgørelsen, dvs. i de tilfælde, hvor det ikke kan fastslås fra hvilke erhvervsmæssige aktiviteter, forureningen hidrører, eller hvem der er den ansvarlige for driften af disse aktiviteter og dermed for miljøskaden eller den overhængende fare herfor. Der gælder dog en undtagelse herfra for så vidt angår miljøskader, der påvirker eller kan forventes at påvirke et andet EU-land, se herom den foreslåede § 73 g.

Indebærer forureningen en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som er forvoldt af erhvervsmæssige aktiviteter, meddeler tilsynsmyndigheden den ansvarlige for skaden eller den overhængende fare herfor, en afgørelse herom. Af denne afgørelse følger, at sagen overdrages til miljøministeren (der forventes at delegere denne kompetence til Miljøministeriets lokale miljøcentre) og behandles efter bestemmelserne i miljøskadeloven.

Det skal dog fremhæves, at det følger af bestemmelserne i stk. 2 og 3, at der ikke kan træffes afgørelse om, at forureningen indebærer en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, hvor den ansvarlige kan godtgøre, at der foreligger forhold som nævnt i § 73 d, stk. 1, nr. 1-3, henholdsvis § 73 d, stk. 1, nr. 1 og 2. Om disse ansvarsfrihedsgrunde henvises der til bemærkningerne til § 73 d ovenfor.

Det fremgår heraf, at den ansvarlige i de ovennævnte tilfælde bliver ansvarsfri, og at der derfor ikke træffes afgørelse om, at forureningens videre behandling skal ske efter miljøskadeloven. Hvor en af de ovenfor beskrevne ansvarsfrihedsgrunde finder anvendelse, skal sagen derfor ikke overdrages til miljøministeren (der forventes at delegere disse kompetencer til Miljøministeriets lokale miljøcentre) til fortsat behandling efter miljøskadeloven. Den eventuelt fortsatte behandling af sagen vil herefter ske efter de hidtil gældende regler.

Det bemærkes, at producenter og importører af anden gødning end husdyrgødning til jordbrugsformål, pesticider eller biocider vil være ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, uanset forhold som nævnt i § 73 d, stk. 1, nr. 3.